

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Cdo/219/2022
Identifikačné číslo spisu: 6121338228
Dátum vydania rozhodnutia: 08.02.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Holíč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:6121338228.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Q. U., bývajúcej v L., X. Y. XXXX/X, zastúpenej advokátskou kanceláriou IURISTICO s. r. o., so sídlom v Košiciach, Cimborkova 13, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Radoslav Rigo, LL. M., proti žalovanému R. U., bývajúcemu v F. W. Z., C. XX/XX, zastúpenému advokátskou kanceláriou LAWCORP, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štúrova 11, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ján Vájda, o zaplatenie 6.991,06 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 30Up/550/2021, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica z 23. júna 2021 sp. zn. 30Up/550/2021-62 a uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica z 12. júla 2021 č. k. 30Up/550/2021-73, takto

rozhodol:

Konanie o dovolaní proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica z 23. júna 2021 č. k. 30Up/550/2021-62 z a s t a v u j e.

Konanie o dovolaní proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica z 12. júla 2021 č. k. 30Up/550/2021-73 z a s t a v u j e.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením z 23. júna 2021 č.k. 30Up/550/2021-62 vydaným vyšším súdnym úradníkom odmietol odpor žalovaného voči platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica z 21. mája 2021 sp.zn. 30Up/550/2021 vydanému v upomínacom konaní podľa zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUK“). Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný sťažnosť.

2. Okresný súd Banská Bystrica uznesením z 12. júla 2021 č. k. 30Up/550/2021-73 zamietol sťažnosť žalovaného a vyslovil, že žalobkyňa nemá nárok na náhradu trov konania o sťažnosti. Rozhodol tak s odôvodnením, že nezistil žiadne pochybenia v rozhodnutí vyššieho súdneho úradníka, nakoľko odpor žalovaného bol podaný elektronicky, nebol však podaný prostredníctvom na to určeného formulára a preto nespĺňal náležitosti podľa § 11 ods. 2 ZoUK. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 2 v

spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), avšak ich žalobkyňa nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy nevznikli.

3. Proti týmto uzneseniam okresného súdu vydaným v konaní sp.zn. 30Up/550/2021 podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z obsahového hľadiska zo znenia ustanovení § 420 písm. a) až f) a § 421 ods. 1 a) až c) CSP. Namietal, že neboli splnené procesné podmienky pre vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní a postupom okresného súdu došlo k odopretiu a znemožneniu jeho prístupu k súdu a porušeniu práva na spravodlivý proces. Žiadal, aby dovolací súd zrušil všetky rozhodnutia okresného súdu vydané v upomínacom konaní sp. zn. 30Up/550/2021 vrátane platobného rozkazu a aby spor odkázal na konanie miestne a vecne príslušnému súdu.

4. Žalobkyňa k podanému dovolaniu uviedla, že je procesne neprípustné, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie a preto navrhla, aby ho dovolací súd odmietol podľa § 447 písm. c) CSP. Zároveň si uplatnila nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) skúmal najskôr, či sú v prípade dovolania smerujúceho proti uzneseniam okresného súdu sp. zn. 30Up/550/2021 splnené podmienky pre ich podrobenie dovolaciemu prieskumu a zistil, že tieto podmienky konania nie sú dané.

6. V zmysle § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

7. Podľa § 419 CSP dovolaním možno napadnúť rozhodnutia odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa. Najvyšší súd zdôrazňuje, že v zmysle tohto ustanovenia môže strana sporu napadnúť dovolaním iba rozhodnutia „odvolacieho“ súdu. Rozhodnutím odvolacieho súdu sa rozumie rozhodnutie vydané krajským súdom (§ 34 CSP) alebo Najvyšším súdom Slovenskej republiky (v sporoch z abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach podľa § 31 CSP) v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Dovolaním preto nemožno napadnúť žiadne iné súdne rozhodnutie.

8. Jednou z podmienok (každého) civilného sporového konania je funkčná príslušnosť súdu. Funkčná príslušnosť súdu vymedzuje rozsah pôsobnosti medzi jednotlivými článkami sústavy všeobecných súdov tak, že určuje, ktorý článok má prejednať a rozhodnúť konkrétny rovnaký spor (konkrétnu rovnakú vec). Ide o určenie, ktorý súd má uskutočniť konanie o danom riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Funkčnú príslušnosť súdu upravujú ustanovenia § 34 a § 35 CSP tak, že o odvolaní rozhoduje krajský súd, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 34 CSP) a o dovolaní rozhoduje najvyšší súd (§ 35 CSP). Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť (§ 239 ods. 1 CSP). O sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie (§ 248 CSP).

9. V danom prípade sú dovolaním napadnuté uznesenia súdu prvej inštancie, ktorými súd prvej inštancie odmietol odpor žalovaného a následne zamietol sťažnosť žalovaného podanú proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom. Rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka je rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktoré nemôže byť napadnuté mimoriadnym opravným prostriedkom dovolaním, pretože nejde o rozhodnutie odvolacieho súdu. Riadnym opravným prostriedkom proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka je sťažnosť (§ 239 ods. 1 CSP). Sťažnosť je prostriedok procesnej obrany, ktorý má suspenzívny účinok -ak ju podá včas ten, kto je na to oprávnený - sťažnosťou napadnuté uznesenie nenadobúda právoplatnosť (§ 247 CSP). Sťažnosť ale nemá devolutívny účinok - to znamená, že o sťažnosti rozhoduje opäť súd prvej inštancie (§ 248 CSP). Ani rozhodnutie o sťažnosti strany sporu proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom nie je teda rozhodnutím odvolacieho súdu. Rozhodnutím odvolacieho súdu je výlučne rozhodnutie vydané v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu

súdu prvej inštancie.

10. Dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu (Civilný sporový poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolaní smerujúcich proti rozhodnutiu iného ako odvolacieho súdu). So zreteľom na skutočnosť, že dovolanie žalovaného smeruje proti rozhodnutiam okresného súdu, nie je daná funkčná príslušnosť najvyššieho súdu o ňom rozhodovať a je potrebné konanie o tomto opravnom prostriedku v zmysle citovaného § 161 ods. 2 CSP v spojení s § 438 ods. 1 CSP zastaviť pre neodstrániteľný nedostatok podmienok konania. Rešpektovanie citovanej platnej procesnoprávnej úpravy je postupom, ktorý je založený na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (porovnaj tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 20. októbra 2010, č. k. IV. U'S 389/2010 -14).

11. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd konanie o dovolaní žalovaného proti rozhodnutiam súdu prvej inštancie zastavil (§ 161 ods. 2 CSP v spojení s § 438 ods. 1 CSP) bez toho, aby preskúmal vecnú správnosť napadnutých rozhodnutí.

12. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.